

«Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου, και εν τη καρδία σου ─ τούτέστιν ο λόγος της πίστεως τον οποίον κηρύττομεν ─ ότι εάν ομολογήσης δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρώ ν, θέλης σωθή ─ » (Ρωμαίους, ι' : 8-10)

Στις μέρες μας, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού κηρύττεται σχεδόν σε όλα τα έθνη. Άλλωστε αυτό το προείπε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς: «Και θέλη κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της σωτηρίας εν όλη τη οικουμένη προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος» (Ματθαίος, κδ' :14). Είναι συνεπώς φανερή η εκπλήρωση αυτής της προφητείας σήμερα, αφού η διάδοση και η μετάδοση του ευαγγελίου της σωτηρίας γίνεται με ταχύτατους ρυθμούς είτε με τον άμεσο προσωπικό ευαγγελισμό των ανθρώπων που συνοδεύεται κατά κανόνα με διανομή της Καινής Διαθήκης, είτε με τα ΜΜΕ και το διαδίκτυο στις περισσότερες χώρες του πλανήτη.

Στο βιβλίο της Γένεσης διαβάζουμε ότι ο Κύριος ο Θεός έκλεξε τον Αβραάμ από την Ουρ των Χαλδαιών και του υποσχέθηκε πως θα τον οδηγήσει στη γη της επαγγελίας, ότι θα τον κάνει μεγάλο έθνος και ότι απ' αυτόν θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της Γης (Γένεση, ιβ' :1-8, ιγ' :14-17, ιε' : 1-6, ιζ' :1-8). Ο Αβραάμ πίστεψε στην επαγγελία (υπόσχεση) που του έδωσε ο Κύριος, ο δε Κύριος ο Θεός εκτίμησε πολύ αυτή την πίστη του Αβραάμ και παρ' όλο που τον δοκίμασε σκληρά, εκπλήρωσε σ' αυτόν το αρχικό σκέλος της επαγγελίας, δίνοντας του στα εκατό του χρόνια, παιδί από την ενενηντάχρονη γυναίκα του Σάρα, γεγονός ανθρωπίνως αδύνατο να συμβεί.

Στη συνέχεια βλέπουμε, ο Θεός να εκπληρώνει το σκέλος της υπόσχεσης που έδωσε στον Αβραάμ, που αφορούσε την κληρονομία της Γης της επαγγελίας στο σπέρμα του, δηλαδή τον λαό Ισραήλ, που ο ίδιος ο Θεός απελευθέρωσε με δυναμικές ενέργειες από τη δουλεία του Φαραώ. Βέβαια, όπως έγινε και στον Αβραάμ, η εκπλήρωση κάθε επαγγελίας του Θεού σε κάθε άνθρωπο, προϋποθέτει την πίστη του ανθρώπου σ' αυτή. Ο Κύριος ναι μεν τους υποσχέθηκε ότι θα τους πήγαινε στη γη της επαγγελίας, όμως πάρα πολλοί άνθρωποι από τον λαό που βγήκε από την Αίγυπτο δεν πίστεψαν στην υπόσχεση του Κυρίου με αποτέλεσμα να πεθάνουν στην έρημο, χωρίς να φτάσουν ποτέ στη γη της επαγγελίας, καθώς είναι γραμμένο, **«δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν»** (Εβραίους, δ' :2).

Σήμερα εκπληρώνεται το σκέλος της επαγγελίας που έδωσε ο Θεός στον Αβραάμ , όπου

αναφέρεται: «και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης», δηλαδή αφορά την ευλογία όλων των ανθρώπων της Γης. Αυτή η ευλογία λαμβάνει χώρα εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια περίπου και είναι αποτέλεσμα του λυτρωτικού έργου του Κυρίου Ιησού Χριστού του Υιού του Θεού, του οποίου η ανθρώπινη φύση είναι καρπός του σπέρματος του Αβραάμ.

Ο ουράνιος Πατέρας τόσο πολύ αγάπησε τον κόσμο ώστε έστειλε τον μονογενή Του Υιό για να μην χαθεί κανένας που θα πιστέψει στον Ιησού Χριστό και θα Τον επικαλεστεί για τον σώσει (Ιωάννης, γ':16). Βέβαια για να πιστέψει κάποιος στον Ιησού Χριστό και στη συνέχεια να Τον επικαλεσθεί, πρέπει πρώτα αυτός να ακούσει για το σωτηριακό έργο που έκανε ο Ιησούς Χριστός, από κάποιον πιστό που ο Θεός θα αποστείλει να του μιλήσει. Διαβάζουμε σχετικά στην Καινή Διαθήκη: **«Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσιν πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρξη ο κηρύττων; ▯ Και πως θέλουσιν κηρύξει, εάν δεν αποσταλώ σι; Καθώς είναι γεγραμμένον Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά Αλλά δεν υπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; ▯ Άρα η πίστις είναι εξ ακοής, η δε ακοή διά του λόγου του Θεού.»** (Ρωμαίους, ι: 14-17).

Γι' αυτό ο Κύριος Ιησούς, λίγο πριν αναληφθεί, παρήγγειλε στους αποστόλους Του λέγοντας: **« Έδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης. Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώ νος. Αμήν»** (Ματθαίος, κη':18-20).

Έτσι όταν ο άνθρωπος ακούσει ή διαβάσει για το λυτρωτικό έργο που έκανε ο Ιησούς Χριστός πάνω στο σταυρό του Γολγοθά και στη συνέχεια κάνει μια ειλικρινή προσευχή, τότε ο Κύριος μπορεί να τον βεβαιώσει για την αγάπη Του σ' αυτόν, δεχόμενος τη μετάνοιά του και συγχωρώντας τις αμαρτίες του. Στη συνέχεια ο κάθε ειλικρινής πιστός που εκτιμάει το έργο του Κυρίου στη ζωή του πρέπει με πραότητα και φόβο να ομολογεί τον Ιησού Χριστό με λόγια και έργα στους συνανθρώπους του. Γι' αυτό και πριν από το βάπτισμα, το οποίο **«σώ ζει**

και ημάς την σήμερον'

(Μάρκος, ιε': 16 και Α' Πέτρου, γ': 21), προηγείται η ομολογία πίστης στον Ιησού Χριστό του ίδιου του βαπτιζόμενου. Γενικά σε όλη την πορεία της ζωής κάθε χριστιανού ο Κύριος μπορεί να φανερώνει το συνεχές ενδιαφέρον Του, κάνοντας αισθητή την παρουσία Του, με το να δίνει σ' αυτόν τον καρπό του Αγίου Πνεύματος, ενεργώντας θαύματα στη ζωή του και δίνοντας δύναμη να υπομένει τις δοκιμασίες αλλά και λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Ο Πατέρας Θεός, θέλει κάθε πιστό παιδί του να το μάθει να Τον εμπιστεύεται και να κάνει το άγιο θέλημά Του. Το θέλημα του Θεού βρίσκεται στη Καινή Διαθήκη. Ο Κύριος Ιησούς επειδή μας αγαπάει μας εφιστά την προσοχή στο ότι για να μπορούμε στη Βασιλεία των Ουρανών και για να είμαστε αιώνια κοντά Του, πρέπει αφού Τον γνωρίσουμε σαν προσωπικό μας Σωτήρα, να κάνουμε το θέλημά Του: **«Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών ν πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε □ αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς»** (Ματθαίος, ζ': 21).

Ο λόγος του Θεού είναι θαυμαστός γιατί αλλάζει τον χαρακτήρα του πιστού ανθρώπου έτσι ώστε μοιάζει στο χαρακτήρα του Χριστού. Η αρχική και κεντρική διδασκαλία του λόγου του Θεού είναι η πίστη στον Ιησού Χριστό, ότι είναι ο αναστημένος Υιός του Θεού και μοναδικός Σωτήρας του κόσμου. Αυτή η πίστη κάνει τον Πατέρα Θεό να αναγεννήσει πνευματικά τον πιστό άνθρωπο:

«Πας όστις πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, εκ του Θεού εγεννήθη, και πας όστις αγαπά τον γεννήσαντα αγαπά και τον γεννηθέντα εξ αυτού.» (Α' Ιωάννου, ε':1).

«επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, δια του λόγου του Θεού του ζώ ντος και μένοντος εις τον αιώ να»(Πέτρου Α', α':23).

Βέβαια αφού ο άνθρωπος αναγεννηθεί πρέπει να προσέξει πολύ ώστε ο Χριστός να μη αποβληθεί από μέσα του αλλά να μορφωθεί σε άνδρα τέλειο. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού παρομοιάζεται σαν το λογικό και άδολο γάλα που είναι απαραίτητο για την πνευματική αύξηση του νέου πιστού: **"Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, □ επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, □ επειδή εγεύθητε ότι αγαθός ο Κύριος"** (Α' Πέτρου, β':1-3).

Ο λόγος του Θεού είναι η αλήθεια: **«Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου □ ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια»** (Ιωάννης, ιζ':17).

Ο λόγος του Θεού είναι ένα πολύτιμο όπλο του Αγίου Πνεύματος: **«και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας, και την μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού»**

(Εφεσίους, ς' :17). Ο Κύριος Ιησούς χρησιμοποίησε τον γεγραμμένο λόγο του Θεού για να αντιμετωπίσει τον διάβολο, όταν τον πείραζε στην έρημο για 40 μέρες. Έτσι έδωσε παράδειγμα σε εμάς για το πώς να αντιμετωπίσουμε τα διανοήματα του πονηρού, τα επικίνδυνα βέλη του που έρχονται στο νου μας και πώς να χρησιμοποιούμε σωστά την ασπίδα της πίστης (Εφεσίους, ς' :16). Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι ο πονηρός και τα όργανά του, αγωνίζονται συνεχώς να διαστρεβλώσουν το λόγο του Θεού, γι' αυτό δικαιολογημένα ο πονηρός ονομάζεται 'διάβολος' και χαρακτηρίζεται σαν 'ο πλανών την οικουμένη όλη'. Αυτό προσπάθησε να κάνει και στον Κύριο όταν του είπε να πέσει από το πτερύγιο του ναού, λέγοντας Του :

‘Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω διότι είναι γεγραμμένον, ‘Οτι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκώ νει επί των χειρώ ν αυτώ ν, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου’

, ο Κύριος όμως σωστά του απάντησε:

‘Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου’

Τα ζητούμενο συνεπώς για κάθε πιστό, είναι η ορθοτόμηση και η ορθοπόδηση του λόγου του Κυρίου. Γι' αυτό ο Κύριος προσθέτει στην εκκλησία Του τους σωσμένους, η οποία είναι 'ο στύλος και το εδραίωμα της αλήθειας', την οποία στελεχώνει θέτοντας **‘άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, □ προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού, εωσού καταστήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού’**
(Εφεσίους, δ' : 11-13)

Έτσι ο άνθρωπος που έχει πιστέψει στον Ιησού Χριστό, έχει σαν πυξίδα τον γραμμένο λόγο του Θεού έτσι όπως αυτός αποκαλύπτεται στην Καινή Διαθήκη. Όταν ο λόγος του Θεού ενώνεται με την πίστη του ανθρώπου τότε λογίζεται γι' αυτόν σε δικαιοσύνη και αυτή είναι η πίστη που σώζει και στη συνέχεια κατευθύνει τον πιστό να γίνει ζηλωτής καλών έργων. Ευθύνη κάθε πιστού είναι να κατοικεί πλούσια μέσα του ο λόγος του Θεού ώστε να μπορεί το Άγιο Πνεύμα να τον οδηγεί 'εις πάσαν την αλήθειαν'.

Να έχουμε πάντα υπόψη:

"Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει καταισχυνθή" (Ρωμαίους, ι':6,8-11) και ότι 'Χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν, πρέπει να πιστεύση, ότι είναι, και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν'

(Εβραίους, ια':6). Οπότε η πίστη στον Χριστό είναι ουσιαστική παρηγοριά στην ψυχή κάθε πιστού, μιας και όποιος πιστεύει σ' Αυτόν δεν θα ντροπιαστεί. Ας τολμήσουμε λοιπόν, αν δεν έχουμε κάνει, να κάνουμε ένα βήμα πίστης στον Χριστό και στο Ευαγγέλιό Του και τότε θα μπορέσουμε να διαπιστώσουμε προσωπικά, αν ο Θεός απαντάει στα αιτήματά μας και αν είναι πράγματι δίκαιος μισθαποδότης σ' αυτούς που τον εκζητούν. Αμήν!